

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-1T/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010403
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5318010403.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.01.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., G. XXXX, okr. F., sa

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 30.08.2018 č. Pv 789/17/5502 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok, že:

1/ dňa 04.11.2017 v čase po 00:30 h v bare Hurikán, na ulici H. I. F., okres F., chytil I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. XXX, ktorá ho držala za oblečenie na prsiach a snažila sa o jeho oddelenie od ním napadnutého H. J. a pri tom, ako jej dával ruku preč, I. A. spôsobil zlomeninu stredného článku III. prsta ľavej ruky bez posunu úlomkov, zasahujúcu do dolného medzičlánkového kĺbu s poruchou zdravia a práceneschopnosťou 7 týždňov,

obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

lebo skutok nie je trestným činom.

Obžalovaný A. B. C. D. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., G. XXXX, okr. F.,
je v i n n ý, ž e

2/ dňa 04.11.2017 po 00:30 h, na ulici H. I. F., K. F., I. L. M. na presne nezistenom mieste spoločne s dvomi nestotožnenými osobami fyzicky napádal H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., M. F. XXXX/XX, a to tak, že mu držali ruky, aby sa nemohol brániť, spoločne ho udierali rukami po tele hlavne do oblastí krku a hlavy, pričom H. J. dostal aj čelom niekoľko rán do oblasti čela, z toho minimálne 1-2 rany dostal od A. B., čím uvedeným konaním H. J. spôsobili zlomeninu nosa v oblasti jeho koreňa zasahujúcu do mäkkých tkanív očnice vľavo s preniknutím vzduchu do ľavej očnice, mäkkých častí tváre, krku a pomliaždenie mäkkých častí krku vpredu s prítomnými škrabancami na oboch stranách krku s dobou práceneschopnosti 10 dní,

t e d a

v bode 2/ rozsudku
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

tým spáchal

v bode 2/ rozsudku

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za to mu ukladá

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrn ný peňažný trest vo výmere 500,- /päťsto/ €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému ustanovuje pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 /pätnásť/ dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému ukladá nahradiť škodu poškodenému H. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., M. XXXX/XX, okr. F., v sume 638,40 €.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodená I. A. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., G. XXX, okr. F., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 30.08.2018 bola súdu doručená obžaloba na obv. A. B. pre skutky právne kvalifikované obžalobou ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Súd v súlade so zákonom vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul obžalovaného, poškodených, svedkov H. A., A. N., D. J., H. O., H. A., P. Q., R. S., G. A., H. H. O., R. L., A. H., G. M., G. L., H. J., znalcov, oboznámil listinné dôkazy a na základe vykonaného dokazovania rozsudkom zo dňa 08.12.2022 obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Po podaní odvolania prokurátorom Okresnej prokuratúry Čadca, Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 04.04.2023, sp. zn. 1To/21/2023 rozsudok Okresného súdu Čadca zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s vyslovením právneho názoru, ktorý je Okresný súd povinný rešpektovať.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný A. B. po poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Ďalej uviedol, že nie je pravdou, čo sa mu kladie za vinu. Nikomu z poškodených nespôsobil žiadne zranenie. Poškodeného J. pozná, bol taxikár, nemal dôvod ho napádať. Je pravdou, že v daný deň bol v bare M., kde sa stretol s R. S., H. J., T. B. a s ďalšími osobami, ktoré tam boli. Poškodenú I. A. nepozná. S poškodenou žiadny fyzický kontakt nemal, ani sa jej nedotkol. Rovnako s poškodeným J. nemal žiadny fyzický kontakt, žiadne slovné roztržky ani narážky. Na rozdiel od nich bol triezvy a oni boli pod vplyvom alkoholu.

P. Q. a G. L. tam nevidel. Nemá vedomosť, kto vykonával službu vyhadzovačov ten víkend. Policajnú hliadku stretol vo vchodovej uličke, smerom k toaletám, oslovili ho, aby s nimi išiel von, pýtal sa ich za akým účelom, pričom mu povedali, že musí strpieť nejaké úkony. Nepamätá si, že by ho niekto označil, že mal niekomu ublížiť na zdraví. Policajti mu nepovedali, že A. G. J. T. U. V. F.. G. G. J. – nakoľko

robn taxikára a poškodenú A. nepoznal. V ten deň nemal v bare s nikým konflikt, dlhšiu dobu nepožíva alkoholické nápoje, bol po operácii ramena. Z toho dôvodu sa vyhýbal konfliktom.

Poškodená I. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 04.11.2017 krátko po polnoci bola v bare hurikán v meste F. v spoločnosti sestry D. J., brata A. N., manžela H. A., H. A. a H. J.. V čase okolo 00:30 h videla ako jej brata A. N. niekto zhodil na zem a kopali do neho, bolo to na parkete, boli to dvaja alebo traja jej neznámi muži, medzi nimi bol obžalovaný, ktorého opoznala pred políciou. Do obrany sa zapojil H. J., ktorého dvaja alebo traja tlačili z parketu nabok a začali ho tam udierať. Ako išiel obžalovaný udierať H. J., chytila ho za tričko alebo sveter pod krk a prosila ho, aby prestali, že idú preč, nech ho nechajú. Hovoril jej nech vypadne a rukou sa ju snažil odhodiť, chytil ju za ľavú ruku, ktorú jej vykrútil. Pustila ho a vonku zistila, že prostredník na ľavej ruke jej opuchol a bolel ju. Uvedomila si, že jej obžalovaný takýmto spôsobom zlomil prostredník ľavej ruky. Potom prišla polícia, pred ktorou označila obžalovaného, že on jej spôsobil predmetné zranenie. Nebola svedkom toho, čo sa stalo vonku, vie, že na parkete napadol obžalovaný spolu s dvomi osobami jej brata a potom J., ale nevie, čo sa odohralo za dverami.

Uviedla, že nevie, kto zhodil A. N. na zem, nevie, či to bol obžalovaný, videla sestru ležať na zemi a obžalovaný sa nad ňou zaháňal. Taktiež videla bitku medzi obžalovaným a H. J., chytila obžalovaného za golier, pričom on ju chytil za zápästie, najskôr necítila žiadnu bolesť, až neskôr jej začal prst opúchať. Po príchode polície všetci označili obžalovaného, ostatných útočníkov nevie opísať. Nevie, kto tam bol vtedy vyhadzovač, bolo ich tam viac.

Nevie, kto mal zhodiť N. na zem, nepozná vyhadzovačov Q. ani L.. Keď H. J. prišiel za obžalovaným, strhla sa bitka, obžalovaný a ďalší dvaja udierali H. J. do tváre. Zaútočili na neho traja naraz, dvaja ho držali za ruky, obžalovaný ho udieral, rovnako aj tí dvaja ho udierali, stáli čelom k sebe. Snažila sa obžalovaného odtiahnuť, odtlačala ho rukou, chytila ho za golier, držala ho všetkými prstami za golier, chytil jej ruku za zápästie a trhal jej rukou hore dole. Následne jej ruku vyškubol. Potom prišiel manžel, polícia.

Bolesť pocítila v prste, keď vyšla vonku, teda po tom, ako ešte chytila toho druhého za golier, toho však nedržala silno. Pred dňom 03.11. obžalovaného vôbec nepoznala, ani jeho meno. Dozvedela sa, že ide o A. B. na polícii, keď prišla z nemocnice. Nepočula, žeby H. J. označil pred policajtm, ako páchatel'a, obžalovaného. Uviedla, že bola napadnutá známou osobou z dôvodu, že sa jej lekár pýtal, či bude vedieť páchatel'a identifikovať. Je možné, že povedala, že ju ťahali za ruku viacerí, mala bolesti. Ďalšie osoby išli hľadať policajti spolu so sestrou, nemohli ich nájsť. Tieto osoby nepopisovala policajtom. Nevie sa vyjadriť, ako vyzerali. Obžalovaného označila policajtom ona, H. A., D. J.. Ukázala na obžalovaného, že napadol H. J., nevie, či bol pri tom aj H. J.. Nebola jej vystavená PN, vzhľadom na skutočnosť, že bola na rodičovskej dovolenke. Potom ako sa jej uvoľnila ruka, bolesť necítila.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že je nezmysel, aby niekoho napádal, bol triezvy, nemal žiaden dôvod, J. pozná, po tom, ako bol skontrolovaný policajtm, sa vrátil do baru.

Po zrušení pôvodného rozsudku poškodená vypovedala, že bola obmedzená najmä v hygiene, taktiež v starostlivosti o deti, pri varení. Taktiež v starostlivosti o domácnosť, pričom jej pomáhali rodičia. Je praváčka. Po vzniku zranenia jej v nemocnici dali dlahu, táto bola až po lakeť. Po kontrole asi po mesiaci, jej dali menšiu dlahu, túto mala asi tiež mesiac. Potom chodila na rehabilitáciu, ktorá trvala tiež asi mesiac. Zle sa jej chytali veci, keď potrebovala niečo chytiť, alebo dvihnúť, bolelo to. S rukou nemohla skoro nič robiť. Začala ju používať asi po dvoch mesiacoch, keď jej dali dole dlahu. Po sňatí dlahy začala čiastočne používať ruku, úchopy boli lepšie, avšak to bolelo. Po sňatí dlahy bola obmedzená v hygiene, nemohla prebaliť dieťa, pomáhala jej s tým jej mama. Nebola úplne obmedzená, nie všetko však mohla odniesť. Bolel ju pri tom prst.

Pokiaľ ide o konštatovanie, že jej bola 07.11.2017 nasadená kovová dlahu, ktorá jej bola 04.12.2017 sňatá, je možné, že to bolo tak, je to už 6 rokov, presne si časové obdobie nepamätá. Po sňatí kovovej dlahy mala prst obviazaný až po zápästie, stále to bolelo. Dosť ju to obmedzovalo, nemohla sa napr. poriadne starať o dieťa, nosiť ho na rukách a pod. Nepamätá si či po tom, ako jej bola sňatá dlahu, bola na RTG vyšetrení. Počas rehabilitácie jej cvičili s prstom, dávali magnet aj elektroliečbu. Závažnejším spôsobom bola obmedzovaná asi 2 mesiace, pokiaľ mala prst obviazaný.

Poškodený H. J. vypovedal, že dňa 04.11. 2017 v čase niekedy po polnoci prišiel do M. s A. N. a H. A.. Začali tancovať, potom si všimli, že N. bijú na zemi, jeden z nich bol A. B.. D. J. sa mu snažila pomôcť, pričom ju A. B. hodil o zem a zaháňal sa na ňu. Keď to videl, chcel si to ním vybaviť a vtedy ho začali napádať ďalší dvaja alebo traja a medzi nimi bol aj A. B.. To bolo v priestoroch baru, pričom ho vytlačali na chodbu pred barom. I. A. sa mu snažila pomôcť a kričala na nich, nech ho nechajú, chytala B. zozadu a snažila sa ho odtiahnuť. Nevie, ako ho držala, nepozeral sa, v tom skrútila a tým sa to ukončilo. Neskôr

prišli policajti. Obžalovaného pozná, nakoľko kedysi spolu jazdili taxíkmi, poznajú sa asi 10 rokov. Nevie, kto mu zlomil nos, bol tam obžalovaný a ešte dvaja ďalší.

Poškodená sa mu snažila pomôcť, snažila sa ich odtiahnuť, potom počul ako skríkla, niekto ho držal zozadu, obžalovaný ho udieral päšťami a asi aj čelom, nevie, na ktorom konkrétnom mieste to bolo, pohybovali sa pritom. Od útoku upustili obžalovaný a tie 2 osoby, vyviedli ich pred dvere, vyhadzovačov nepozná, určite tam boli, sedeli v blízkosti tanečného parketu, pri vchode. Ďalší dvaja – mimo obžalovaného, ho udierali do tváre, ale tiež do oblasti rebier. Mal vtedy zlomený nos, podliatiny po tvári, po krku, v oblasti rebier.

Jeden ho pridržiaval zozadu a dvaja ho bili, medzi nimi A. B.. Nemôže povedať s určitosťou, kto mu zlomil nos, tvrdí to od začiatku. Mohol to byť obžalovaný, mohol to byť aj ten druhý, nevie. Krvácal z nosa, krv bola v bare, aj na schodoch, mal zakrvavené oblečenie, z baru išiel sám. Napadnutý bol na parkete. Nevie vysvetliť, prečo pri podaní trestného oznámenia neuviedol meno obžalovaného, vtedy sa s policajtom o tom bavil. Nevie uviesť, prečo pri trestnom oznámení označil chalana asi 35 až 40 rokov, ktorý sa zrejme poznal s A. B.. Nevie, prečo je to v trestnom oznámení zapísané tak, ako mu to bolo teraz prečítané, vtedy sa s policajtom o tom rozprával, nevie, kedy mu bol zlomený nos, či v bare, alebo pred barom. Po príchode polície označil obžalovaného – ukázal ho policajtom, keď išiel okolo nich. V tom čase tam boli všetci. S policajtmí v bare nebol, vie, že zisťovali aj tie ďalšie 2 osoby. Nevie, kto v ten deň robil vyhadzovača, nevie, čo mali oblečené, mohli mať oblečené košele. Nevie o tom, že by niekto zasiahol do konfliktu, okrem poškodenej A.. S obžalovaným nemal nikdy žiadny konflikt, nevidel, ako bolo spôsobené zranenie I. A.. Osobu menom G. L. pozná z videnia, sem tam sa pozdravia. Nemá vedomosť, že by tam robil vyhadzovača, nevidel ho tam.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že poškodený ho neoznačil, že ho napadol, napriek tomu, že sa dlho poznajú, až následne si zmyslel, že ho napadol on.

Svedok A. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje na kriminálnej polícii OR PZ Čadca, má na starosti majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Vykonával vyťažovanie na základe plánu spoločného postupu, ktorý dostal od vyšetrovateľa asi 2 až 3 mesiace po skutku, vyťažovali sa osoby, ktoré mali byť prítomné, vyhadzovači a podobne. Obžalovaný bol v pláne označený ako osoba, ktorá napadla poškodených. Skutočnosti uvedené v úradnom zázname zo dňa 04.03.2018 sú pravdivé, na mieste skutku nebol, komunikoval s pánom A..

Svedok A. N. vypovedal, že uvedeného dňa prišli do baru M. s H. J. a H. A.. Dali si nejaký drink a išli tancovať. Po nejakom čase prišiel k nim nejaký muž a začal ich sácať. On ho odsotil a H. A. ho vyviedol z kruhu. Zrazu pocítil nejaký úder zozadu a stiahli ho na zem. Zakryl si tvár, cítil ako ho udierajú do chrbta a temena hlavy. V tom začul D. J., ako na nich kričí. Potom sa postavil a videl melu, ešte prebiehala bitka, potom mu priateľka podala bundu, nech idú preč, vtedy videl, ako obžalovaný napadol H. J., konkrétne ho udieral päšťou do tváre. Nevie, koľkokrát. Predtým, ako ho hodili na zem, viacerí zaútočili na H. J.. Potom, keď už boli vonku, volal políciu. Keď prišla polícia nikoho z útočníkov tam nevidel, policajti identifikovali obžalovaného. Obžalovaného predtým nepoznal, zistil o koho ide, keď ho identifikovali policajti a on označil, že bol zapletený v tej bitke. K I. A. sa nevie vyjadriť, nakoľko nič nevidel, čo sa týka H. J., videl ako ho napadla neznáma osoba na parkete. Bol dosť vysoký, mohol mať 185 – 190 cm, bol holohlavý a mal oblečený modrý odev, bol robustnej postavy, napadol ho päšťou a myslí si, že tam padlo aj nejaké čelo. Potom, keď sa postavil zo zeme, tak videl, ako ho napadol A. B. päšťou, videl, že A. B. ho napadol iba päšťou.

Počul D. J., ako povedala, nechajte ho. Nevidel, či I. A. zasiahla nejakým spôsobom do konfliktu. Potom videl ako obžalovaný bije H. J. v bare pri boxoch, bolo tam viac ľudí, nevidel, či niekto držal poškodeného, videl viac úderov od obžalovaného a to päšťou. K tomuto došlo potom, ako bol on napadnutý na parkete. Videl na poškodenom, ako mu tečie krv z nosa. Potom si nepamätá, pamätá si, ako boli vonku, kde identifikovali obžalovaného. Vyhadzovači tam boli, nepozná ich.

Videl, že poškodeného bili 2-krát, prvýkrát predtým ako ho zhodili na zem a potom druhýkrát. Nevidel nikoho, žeby ich bránil, ani vyhadzovačov. Boli tam dvaja policajti, boli tam aj štátni aj mestskí. Nepočul, keď tam boli policajti, že by niekto povedal meno obžalovaného, videl, ako ho policajti identifikovali, s policajtmí bol hore v bare, nikoho tam nelegitimovali, nevidel, žeby komunikovali s vyhadzovačmi, nevie, čo mal oblečené, mal vtedy niečo vypité. Nevidel, ako zasahovala A. do bitky, pokiaľ ide o jeho výpoveď z 18.12. – nevie, prečo tak vypovedal, že nevidel spôsob, ako obžalovaný napáda poškodeného. Následne sa o tom doma rozprávali, je možné, že jeho výpoveď je trochu skreslená.

Na otázku obžalovaného: na základe čoho viete moje meno, keď sme sa predtým nepoznali, odpovedal: ja som videl, ako obžalovaného identifikovali policajti, potom sme sa o tom rozprávali doma, kde bolo povedané meno A. B.. Bolo tam viac osôb, neviem, kto poškodeného napádal okrem obžalovaného, neviem, či to boli vyhadzovači.

Na otázku samosudcu, či videl na obžalovanom krv, odpovedal: nie, nevidel.

Svedok H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že 04.11.2017 išiel do baru M. spoločne s H. J. a A. N. za svojimi manželkami, ktoré tam už boli. Išli k nim tancovať. Ako tancovali, počul A. N. ako na neho zavolať menom. Bol tam pri nich nejaký neznámy muž, ktorého vyviedol z ich kruhu nabok. Bol to mladší chalan asi 20 ročný, vysoký asi 170 cm. Následne k nemu prišiel starší chalan v bielom tričku, začal mu vysvetľovať, čo sa stalo, následne si všimol že pri DJ pulte bil neznámy chalan H. J.. Bil ho tak, že stáli oproti sebe a ten mu dával čelo do oblasti jeho hlavy, následne tam prišiel ten chalan v bielom tričku. Povedal mu, že nech to nechajú tak, že pôjdu preč. Potom to skončilo. Následne bol ďalší incident, kedy A. B. bil H. J. v boxe a to tak, že ho držal za vrchnú časť odevu a tam ho udieral. Prišla tam I. A. a videl, ako držala A. B. za tričko pod krkom. Potom sa obliekli a odišli preč. Následne tam bola nejaká potýčka pri vchodových dverách, kde už bolo veľa ľudí, tam aj dostal päšťou od muža v modrej mikine. Poškodená sa sťažovala na bolesť prsta, keď vyšli z baru. Z dotýčnych osôb nepoznal nikoho, až následne, keď vyšli z baru, boli tam policajti a obžalovaný, mali jeho občiansky preukaz a od policajtov sa dozvedeli, že dotýčná osoba sa volá A. B.. Následne išla poškodená s policajtmí do baru ukázať toho chalana v modrej mikine, ktorý napádal H. J., ale toho už vnútri nenašli.

Poškodený bol napadnutý 2-krát, prvýkrát nejakým vysokým chalanom, bolo pri pulte DJ a druhýkrát obžalovaným pri boxe na sedenie, potom bola ešte nejaká strkanica pri východe, policajtov zavolala D. J., videl, ako obžalovaného identifikovali. Obžalovaný útočil na poškodeného päšťou, nevie koľko tam bolo úderov, nevie do akej časti tela. Na obžalovanom nevidel žiadnu krv. Nepamätá si, čo mal obžalovaný oblečené. Manželka držala obžalovaného v oblasti hrude.

Nevidel N., že by bol na zemi. Poškodený sa nebránil. Poškodený bol v boxe, nestál, bol opretý o box. Obžalovaný stál nad ním, obžalovaný stál chrbtom k parketu, manželka prišla z boku. Nevidel príchod poškodenej k obžalovanému, videl, až keď bola pri ňom, chcela ich rozbrániť. Nevidel presne, ako poškodená chytila obžalovaného. Nevidel, žeby obžalovaný držal za ruku poškodenú. Videl, že mal poškodený nejakú krv na tvári, nevie, odkiaľ mu tiekla. Krv videl pri východe. Vyhadzovači boli pri vchode, vyhadzovači nezasiahli pri incidente. Poškodená mu vonku povedala, že ju bolí prst, nepovedala mu, prečo ju bolí. Neskôr mu povedala, že to bolo pri rozbraňovaní. Nepamätá si, čo nasledovalo potom, ako bola poškodená pri obžalovanom. Nevie, čo hovoril poškodený hliadke. Videl, ako policajti zapisovali meno obžalovaného, bolo to pred M., na ulici H.. Mal vtedy vypité, nevie koľko. Videl, že policajti išli hore do baru, avšak ďalšie osoby nenašli, nevidel osobu, ktorá prvýkrát napádala poškodeného, že by odišla z baru.

Videl, že ublížil H. J., bolo to v boxe, úderom. Nevie, či tým úderom mu spôsobil nejaké zranenia. Nevie sa k tomu vyjadriť.

Svedkyňa D. J. vypovedala, že boli v ten deň v bare M., okolo polnoci tancovali. Nieкто tam vyvolal nejakú šarvátku, nevie, kto to bol. V podstate tam začala nejaká bitka. Viacerí tam bili jej brata A. N., ktorý bol na zemi a na neho útočili. Prítomný bol aj obžalovaný, ostatných dvoch nepoznala. Bránila svojho brata a súčasne iná partia napádala jej manžela H. J.. Chytila obžalovaného za tričko, ktorý ju odsotil, spadla na zem, on ku nej priskočil, zaháňal sa na ňu, ale ju nedrel, nakoľko sa jej zastala H. O.. Ona mu povedala, že či chce udrieť ženu, nech sa spamätá. Šarvátka na parkete sa nejak rozohnala, potom H. J. išiel za obžalovaným, spýtal sa ho, čo to malo znamenať, že ju hodil na zem, začali sa chytať za oblečenie, naťahovať sa a vtedy videla ako obžalovaný udrel poškodeného päšťou do tváre. V tom pribehli ďalší dvaja a odvliekli poškodeného von za dvere na chodbu. Čo sa dialo na chodbe už nevidela, pretože išla na WC zavolať políciu. Obžalovaného poznala aj predtým z videnia aj podľa mena.

Obžalovaný bil poškodeného na parkete, následne prišli nejakí 3 páni, možno vyhadzovači, išli to ukludniť, mali biele košeľe. Videla, ako obžalovaný išiel okolo, ako keby ich chcel obísť, potom ho policajti vyzvali, aby predložil občiansky preukaz a identifikovali. Videla, ako obžalovaný a poškodený stáli tvárou v tvár, nevie, kto prvý koho udrel, či obžalovaný manžela, potom išla volať políciu, nevidela ďalšie osoby, ktoré napádali poškodeného. Vtom prišli ďalšie osoby, ktoré ťahali poškodeného von, viac už nevidela. Vypovedala na polícii pravdu, to čo vypovedala. Nevie posúdiť, či zranenie spôsobil poškodenému obžalovaný, bola blízko asi meter od nich. Po údere si nevšimla, že by poškodený krvácal. Krv

zaregistrovala až vonku, bol celý krvavý. Vnútri v bare, si nevšimla, že by krvácal. Videla, ako poškodeného bije aj neznáma osoba pri aparátúre, brata A. N. bili na parkete, obžalovaný plus dve osoby. G. L. pozná, nevie, či pracuje ako biletár v Hurikáne, nevie, či v ten deň tam bol.

Nevidela, žeby obžalovaný udrel poškodeného čelom, videla ho udrieť päťou. Bolo to na parkete

Svedkyňa H. O. uviedla, že prišla do baru M. pred polnocou s kamarátkami. V bare stretla D. J., po krátkom rozhovore s ňou si všimla, že na parkete sa strhla bitka, ktorej účastníkom bol poškodený H. J.. Išla oznámiť D. J., že jej bijú manžela, na čo sa ona vrhla medzi ľudí, ktorí sa bili a išla ochraňovať svojho brata. Tento jej brat sa šarpal s obžalovaným, ona ho odsotila od svojho brata, na čo zareagoval tak, že ju odsotil a ona spadla na zem. Potom videla, ako jeden z vyhadzovačov dal poškodenému hlavičku a pri tomto incidente obžalovaný držal poškodeného. Celá bitka sa premiestňovala vonku pred bar, kde už situáciu detailnejšie nesledovala.

Nevidela, žeby obžalovaný udrel poškodeného, videla, iba ako ho drží, videla, že ho udrel čelom a tiež päťou vyhadzovač, že ide o vyhadzovača, usudzuje z toho, že ho videla pri dverách vyberať vstupné a tiež ho videla ísť do priestoru pre personál. Incident medzi poškodenou a obžalovaným nevidela. Videla policajtov v bare. Vyzeralo to, že iba to obhliadali. Zranenia nevidela, bol krvavý. Obžalovaného poznala iba z videnia, po mene ho nepoznala. Pri výpovedi zo dňa 13.02.2018 uvádzala človeka, ktorý udieral poškodeného, skutočnosť, že obžalovaný držal ruky poškodenému nepovažovala za podstatné. Nepovažovala to za podstatné, poškodeného držal za ruky vyhadzovač, obžalovaný mu pri tom pomáhal, pridržiaval poškodeného.

Svedkyňa H. A. vypovedala, že v ten deň bola v bare s priateľom A. N., prišli tam okolo polnoci, tam sedeli, tancovali, bavili sa. Nevidela, ako vznikol konflikt. Potom bola mela, bitka, chaos. Snažili sa zastaviť túto bitku. Nepoznala tých útočníkov. Nevidela priebeh bitky, videla len ako D. J. spadla na zem, nevidela, kto ju zhodil. Útočníkov nepoznala, nevedela by ani teraz ako vyzerali. Keď boli vonku išli dnu A. N. a H. A. ukázať policajtom, kto ich napadol. Potom policajti vyviedli obžalovaného. Myslí, že útočníkov bolo 5.

Nevidela konkrétny incident, keď odchádzali videla na schodoch krv, vonku videla, že má poškodený zlomený nos, takisto videla, že má poškodená zlomený prst, nakoľko ju videla plakať. V bare videla obžalovaného. Nepamätá si, konkrétne kto koho udieral. Keď prišli policajti, niekto z nich bol s nimi vnútri, ale nikto z útočníkov tam už nebol, okrem obžalovaného. Videla poškodeného, že je od krvi.

Svedok P. Q. vypovedal, že bol zamestnaný v bare M. ako SBS. Nie je mu známy konflikt, ktorý sa tam mal odohrať 04.11.2017, v tom čase ako vyhadzovači pracovali iba on a L., nevie, či tam boli policajti, za ním neboli. Žiadnu krv tam nevidel. Skutočnosť, že slúžil, vie podľa toho, že bol zapísaný v knihe. V ten deň mal oblečené bielu košeľu a čierne nohavice, ochranu baru zabezpečuje spoločnosť R. A., T..

Svedok R. S. vypovedal, že s obžalovaným je kamarát, poškodených nepozná. V čase, keď sa mal skutok stať, bol v bare M., prišiel okolo polnoci aj s obžalovaným z baru L., sadli si ku baru a tam sedeli. Išiel na WC, keď sa vrátil bola tam bitka, bolo tam kopu ľudí, vie, že niekto dal niekomu čelo. Videl, ako obžalovaný pri tej skupinke ľudí stál, ale nijakým spôsobom do bitky nezasahoval. Nevie povedať, kto sa bil, videl len, že jeden udrel druhého čelom do tváre, myslí si, že to bol vyhadzovač, pretože to bolo pri dverách, pri vyhadzovačoch.

Pred ním vypočutý svedok P. Q. je jeho sused, v tom čase tam určite nerobil biletára, možno tam bol, ale nevidel ho tam. Biletári majú oblečené biele košeľe a čierne nohavice, obžalovaný určite nikoho nenapadol, s nikým nemal konflikt, nepožíval alkohol, policajtov tam nevidel.

Svedok G. M. uviedol, že obžalovaného pozná asi 10 rokov, sú kamaráti. Poškodených nepozná. V daný deň bol v bare M. s A. H. a R. L., potom k nim prišiel obžalovaný, dali si kávu a debatovali. Potom začala hrať nejaká hudba. Išiel sa pozrieť o poschodie vyššie do T. M., bol tam asi hodinu, potom sa vrátil naspäť do Hurikánu. Stále tam bol obžalovaný, A. a R., potom prišli policajti a začali ich vodiť vonku. Keď išiel vonku s mestskými policajtmi, tak sa títo nejakých ľudí opýtali, že či som to ja, opýtal sa, čo sa deje, oni mu povedali, že hľadajú niekoho, že tam bola bitka. Tí ľudia, povedali, že on to nebol. Policajti skontrolovali viac osôb, ktoré boli nakrátko ostrihané, medzi nimi aj obžalovaného. Za jeho prítomnosti neoznačil nikto obžalovaného za páchatela.

Svedok H. J. vypovedal, že obžalovaného pozná 6-7 rokov, sú kamaráti. Poškodených pozná z videnia. V ten deň prišiel do M., kde stretol obžalovaného. Stáli pri bare. Obžalovaný nepil, nepije vôbec alkohol.

Poškodený mal na parkete potýčku s nejakými osobami, ktoré nepoznal. Poškodený sa tam strkal s viacerými osobami, potom možno s dvomi osobami išiel von za dvere. Keď bol obžalovaný v mojej prítomnosti, nevidel som, žeby niekoho napadol. Počas roztržky, ktorú som popísal, bol obžalovaný v mojej prítomnosti.

Svedok A. H. uviedol, že s obžalovaným sú kamaráti. Poškodených nepozná. V ten deň prišiel do baru M., kde sa stretli s obžalovaným, porozprávali sa, potom videl, že tam sedí pri bare s nejakým chalanom. Nevidel žiadnu fyzickú roztržku medzi hosťami, potom tam prišli policajti, išli za ním, aby s nimi išiel vonku, že má byť konfrontovaný. Vonku bola nejaká slečna, ktorá mala byť napadnutá, na to jej policajti povedali, nech sa na neho pozrie, či bola napadnutá ním, na čo povedala, že on to nebol.

Počas celej doby, čo bol v bare k žiadnej bitke nedošlo, nič nevidel, poškodená najskôr označila jeho, že ju mal napadnúť, taktiež označila nejakého chalana, ktorý išiel dole schodmi, pred policajti začala vykrikovať, že je to on. Mal z nej pocit, ako keby bola nafetovaná alebo opitá. Poškodená označovala jeho, že ju mal napadnúť, preto ho vyviedli z baru policajti. Myslí, že to boli štátni policajti. Nevie o tom, žeby sa prihlásil nejaký svedok, ktorý by videl, čo sa v bare stalo. Bol v bare s R. L. a G. M.. Nepoživali alkoholické nápoje. Prišlo mu scestné, že vykrikovala o každom, kto išiel okolo. Nevie o žiadnom zranení, ani poškodená nič neuvádzala. Obžalovaný nepije vôbec alkoholické nápoje, pozná ho dlhšie. Nevie, žeby niekto označil obžalovaného za prítomnosti hliadky polície.

V bare bol asi dve hodiny predtým, ako prišli policajti. Obžalovaný tam už sedel predtým, ako prišiel. Obžalovaný sedel s kamarátom, zastavil sa pri nich, chvíľu sa rozprávali, samozrejme ho celý čas nesledoval. Videl aj na tanečný parket. Bol v tom bare, aj keď sa strhla iná bitka, ten bar je malý, všetko je vidno.

Svedok G. A. – príslušník policajného zboru, vypovedal, že bol vyslaný s kolegom operačným strediskom do baru M.. Asi dve osoby boli zranené, zavolali RZP, počas rozhovoru pred barom tieto osoby uviedli, že osoba, ktorá ich napadla, je v bare. Následne išli s týmito osobami do baru a tí stotožnili osobu, ktorá ich mala napadnúť. Túto osobu vyzvali, aby išla pred bar M., čo aj dobrovoľne urobil, podľa občianskeho preukazu išlo o A. B.. Vo vnútri baru poškodení označili osobu, ktorá vychádzala z WC.

Nepamätá si presne, ale myslí si, že poškodený mal mať niečo s nosom. Poškodená s prstom. Keď ich vyťažovali, neuviedli, kto presne im mal ublížiť, povedali, že osoba, ktorá ich napadla je vnútri v bare, hovorili iba o jednej osobe. Označili obžalovaného, ktorý v tom čase vychádzal z WC. Keď mu oznámili, že bol označený poškodenými za osobu, ktorá im mala ublížiť na zdraví, bol prekvapený. Ja som videl krv na schodoch, v bare krv nebola. Obžalovaného stotožnili ako podozrivú osobu, následne išli na oddelenie, kde sme spísali úradný záznam, tento by mal byť súčasťou spisu. Na obžalovanom nevidel žiadnu krv.

Úradný záznam bude v evidencii záznamov služby zo dňa 04.11.2017. Nespomína si presne, ale myslí, že obžalovaného označili obaja. Poškodení pozerali viac osôb, hľadali ho po bare, následne označili obžalovaného. Poškodený sa sťažoval na bolesť nosa, poškodená na bolesť prsta, nešpecifikovali, akým spôsobom mali byť napadnutí. Nikto iný sa k incidentu nevyjadroval. Poškodení sa správali normálne, boli orientovaní v čase, nemal pocit, žeby boli pod vplyvom alkoholu.

Svedok A. D. vypovedal, že v tom čase prevádzkoval bar M.. Na zabezpečenie poriadku mal objednanú externú firmu T. R. T., nevie, kto bol jej konateľom. Striedali sa tam viacerí, mohlo by ich byť aj 10. Mená všetkých nepoznal. Evidenciu dochádzky mala na starosti externá firma, ich dochádzku nevidoval. P. Q. a G. L. tam ako vyhadzovačov nezaregistroval. Niekedy mu pomohli, keď sa robili akcie, ako napr. ples. Pracovná doba v bare bola od večera, kedy sa otvoril, až do záverečnej. Pracovníci SBS dávali pozor na bezpečnosť. Keď sa niečo stalo, informovali ho. Zmluvu s SBS má, predloží ju súdu. Pracovníci SBS sa striedali. Stalo sa niekedy, že sa v bare zákazníci pobili, konkrétne tento prípad si nepamätá, je to už dlho. Na polícii nebol vypovedať, poškodených nepozná.

Svedok R. L. vypovedal, že obžalovaného pozná z posilňovne, poškodených nepozná. V ten deň prišiel s kolegom a kamarátom A. H. a G. M. do baru M.. Stretli sa s obžalovaným. O tom, že tam mala byť bitka nevie, akurát vie, že po nich prišli policajti a vonku si vytiahli A. H. a G. M.. Nevie na základe čoho je obvinený A. B., keďže celý čas bol pri ňom. Potom odišli z baru, nevie, či tam obžalovaný ostal.

S obžalovaným sa poznajú z posilňovne, je to normálny chlap, neverí, žeby toto spravil. Nikdy nevidel, žeby bol agresívny. Obžalovaný vôbec nepije. Prvýkrát sa dozvedel, že tam mal byť konflikt, keď prišli policajti a zavolali si Jožka, myslí si, že si zavolali aj G. M.. V bare bývali vyhadzovači, žiadneho z nich nepoznal.

Svedok H. H. O. uviedol, že spisoval trestné oznámenie. Bolo mu hliadkou oznámené, že došlo ku konfliktu na diskotéke. Poškodení boli na ošetrení, potom prišli podať oznámenie. Tieto osoby nepoznal, ani nemal informácie, kto sa zúčastnil konfliktu. Nepamätá si, ako sa správal poškodený H. J., keď podával trestné oznámenie. Do trestného oznámenia písal iba to, čo mu povedal. Obžalovaného pozná, aj ho v tom čase poznal. Pokiaľ by poškodený povedal, že mu ublížil na zdraví obžalovaný, tak by to do trestného oznámenia uviedol. Poškodený nebol v šoku, pokiaľ by videl, že nie je pri zmysloch, tak by trestné oznámenie nespisoval.

Svedok G. L. vypovedal, že v tom čase pracoval u spoločnosti R. A. T., v daný deň mal službu v bare M.. V ten večer tam nevidel žiaden konflikt, do nijakého sa nezapájal. V bare Hurikán boli stiesnené priestory, pri tom množstve ľudí, čo ho navštevovalo, nebolo možné vidieť každý konflikt. Poškodených nepozná. Možno z videnia. Je pravdou, že svedkyňa D. J. má v priateľoch na Facebooku, nepozná ju. Jeho úlohou bolo vyberať vstupné, v prípade nejakého konfliktu volali políciu. Nepamätá si, žeby v ten deň prišli policajti. S ním nič neriešili. Priestory sa určite zmenili, nevie presne ako. Do boxov, kde sedeli hostia, nevidel. Oblečené mal čierne nohavice, bielu alebo čiernu košefu, čiernu mikinu. Počas jeho služieb sa nestalo, žeby došlo k ublíženiu na zdraví. Krv v bare nevidel.

Svedok A. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je spoločníkom spoločnosti R. T.. A. D. pozná, poskytovali mu služby. Nepamätá si, či aj v roku 2017. Mali uzatvorenú zmluvu, ktorú podpísal, avšak personálne veci má na starosti brat A. J.. On by sa k tomu vedel vyjadriť. On zaraďoval pracovníkov do služby. P. Q. a G. L. pozná, sú to bývalí pracovníci. Do služby ich pridieval brat A.. Ku skutku 04.11.2017 sa nevie vyjadriť. A. J. býva na adrese P. XXX.

Svedok A. J. uviedol, že je spoločníkom spoločnosti R. T.. A. D. pozná dlhé roky. Robili mu ochranu v bare M.. Rovnako mu poskytovali ochranu aj v čase skutku. Ochrana slúžila na udržiavanie poriadku. Mali uzavretú zmluvu, v ten deň vykonávali ochranu L. a Q.. Nemali vtedy toľko ľudí, pamätá si to. Evidenciu dochádzky zničila voda, mali vytopenú firmu asi pred dvoma rokmi. V tom roku chodili do Hurikánu iba títo dvaja. Kontroloval ich, vždy mu telefonovali. Na fotografiách predložených obhajcom, nepozná nikoho. Na fotografií č. 4 sa ten pán podobá na obžalovaného. Vyhadzovači nemali rovnošaty, ani žiadne uniformy. Vtedy ho kontaktovala polícia. Povedal im, že tam boli Q. s L.. Robili vtedy ostrahu vo viacerých podnikoch. Je možné, že v čase, kedy došlo ku skutku, odišli do iného podniku. Ak tam robil ostrahu aj niekto iný, to je mimo neho.

Na otázku obžalovaného, že keď jedna svedkyňa uvádza, že biletár dal poškodenému hlavičku, svedok uviedol, že „po meste sa hovorí, že si to urobil ty, ja som tam nemal biletárov, mal som tam iba ostrahu.“

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalcov a to H. X. M. a H. I. P..

Znalec H. X. M. zotrval na písomne podanom znaleckom posudku č. 1/2019. Tento písomný znalecký posudok pred súdom nezmenil, ani nedoplnil, zo záverov ktorého vyplýva, že taký typ zlomeniny, ako utrpela poškodená by mohol vzniknúť tak, že obvinený by sa snažil uvoľniť zovretie oboma rukami a to tak, že jednou rukou by ťahal ruku poškodenej za zápästie a druhou sa snažil uvoľniť prsty zovretej ruky, alebo pri odtiahnutí zovretej ruky by si poškodená zachytila koniec 3 prsta ľavej ruky o šatstvo obvineného a sila, ktorá smerovala od tela obvineného by bola spojená s rotáciou celej ruky poškodenej. Liečba poranenia poškodenej obvykle trvá 8-10 týždňov. Celková doba liečby trvala 58 dní. Bol oboznámený s odborným vyjadrením vypracovaným H. A. V..

Predložil fotografie, pričom uviedol, že existujú 3 typy zovretia, ktoré sú znázornené na fotografiách. Ak by bola poškodená ťahaná za zápästie, ako uvádza vo výpovedi, nedošlo by k zlomenine kostičky, ale došlo by k pretrhnutiu šľachy ohýbača.

Zo spisového materiálu možno predpokladať, že u poškodenej išlo o ľahký stupeň opitosti, kedy je tlmenie bolesti minimálne alebo žiadne. Nakoľko pri takejto zlomenine je bolestivosť veľká, žiaden ďalší uchop nie je možný. Pokiaľ by sa aj o taký pokúsila, od veľkej bolesti by hneď od toho upustila.

Posudok odovzdal obhajcovi 30.01.2019. Nástup bolesti netlmí okrem alkoholu, liekov a drog nič. V tomto prípade nešlo o situáciu, kedy by mohla byť „bolesť utlmená stresom zľaknutím“. H. V. v odbornom vyjadrení popisuje tú istú zlomeninu ako ja v znaleckom posudku s tým rozdielom, že nevidel RTG snímok, ktorý mal k dispozícii znalec. H. V. napísal, že ide o šikmú zlomeninu, ktorá vznikla pri rotácii, avšak táto zlomenina šikmá nie je. Pokiaľ by obžalovaný s tými „ručiskami“ chytil poškodenú za

zápästie, boli by tam známky začervenania, ktoré sú viditeľné po 3 – 4 hodinách, poukázal, že ošetrovanie poškodenej bolo bezprostredné po úraze. Pokiaľ ide o možnosť takejto zlomeniny, toto je popísané podrobne v znaleckom posudku.

Znalec H. I. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že podklady, z ktorých vychádzali sú na strane 3 znaleckého posudku. Vychádzali aj zo zdravotnej dokumentácie poškodených. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie H. V., podľa ktorého poranenie poškodenej malo vzniknúť odťahovaním ruky, toto analyzovali, poškodená mala držať časť odevu osoby svojou ľavou rukou, iná osoba mala ťahom za jej zápästie spôsobiť popísané zranenie, takýto mechanizmus je nepravdepodobný, prakticky vylúčený. Pravdepodobnejší mechanizmus je, ak by pri pevnom stisku ruky sa iná osoba snažila uvoľniť úchop. Ide o určitý pákový mechanizmus, pôsobením takéhoto pákového násillia by bol možný vznik takéhoto poranenia. Je možné pripustiť aj pád poškodenej. K znaleckému posudku H. M. nemajú výhrady. Oboznámili sa so závermi, k odpovediam H. M. nemali z hľadiska kontextu a medicínskeho hodnotenia žiadne výhrady. Ako znalec by sa k zlomenine nevyjadroval, keby nemal RTG snímok. Znalec by mal vychádzať z úplných medicínskych záznamov. H. V. s veľkou pravdepodobnosťou RTG snímok nemal. Z medicínskeho hľadiska ide o poranenie ľahkého charakteru. Právo je v chápaní liečby poranení dosť hrubozrné. Sú méty 7 dní, 42 dní, ktoré sú prísne právne. Z hľadiska medicíny nie je možné na základe dĺžky PN hodnotiť medicínsku závažnosť poranenia, napr. aj pri poranení, kde je PN 60 dní, nemusí ísť z medicínskeho hľadiska o poranenie ťažkého charakteru. Pokiaľ ide o poškodenú, poranenie má ľahký charakter, bola prítomná nedizlokovaná zlomenina kosti, z medicínskeho hľadiska sú komplikácie percentuálne nízke. Ide teda o poranenie ľahkého charakteru.

Po zrušení pôvodného rozsudku znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzal na vedomie výpoveď p. poškodenej, uvádza k tomu, že subjektívne vnímanie poruchy zdravia, je samozrejme individuálna záležitosť. Závisí od aktuálnej životnej situácie, pracovného zaradenie, resp. bežných činností konkrétneho jedinca, pokiaľ je možné zodpovedať otázku objektivizačným spôsobom, tzn. zmerať medicínsky intenzitu konkrétnej, alebo následku konkrétnej poruchy zdravia, tak nedá sa samozrejme opomenúť obsah zdravotnej dokumentácie. V žiadnom prípade nemôže spochybniť tie skutočnosti, ktoré odznali, pokiaľ ide o medicínske fakty, tak v úvode liečby p. A. bola najvýznamnejším obmedzujúcim faktorom založená dlaha, ktorá bola naložená podľa zdravotnej dokumentácie 30 dní. V lekárskej správe zo dňa 04.12.2017 chirurg H. E. L. uviedol, že bola dlaha odstránená. V daný deň mala byť doporučená lokálna liečba bandáž a rehabilitácia. Pokiaľ sa pozrieme na ďalší vývoj zdravotného stavu, tak bola dokumentovaná rehabilitácia od 12.02.2017 do 24.01.2018, je možné z hľadiska všeobecnej medicíny predpokladať, že úvod rehabilitácie mohol byť zaťažený väčším diskomfortom väčšou bolestivosťou toho prsta, vôbec šliach ruky, ktorá postupne intenzitou klesala. Nebola dokumentovaná okolnosť nejakej komplikácie v zmysle rozvoja sudeckovho syndrómu, čo je typ pourazovej neuromuskulárnej dystrofie, alebo iný významný rušivý moment. V tomto momente medicína končí, čo môže byť závažné pre poškodenú, pre iného môže byť závažné menej.

Poškodená bola najvýznamnejšie obmedzená imobilizáciou prsta a príľahlou časťou hornej končatiny, čo trvalo 30 dní. Následne bola odporučená rehabilitácia, čo zn. že sa stalo hneď. Taktiež z medicínskeho hľadiska treba prihliadať na skutočnosť, že poškodená je praváčka.

Poškodený vníma najmä bolesť v danej oblasti, môže mať prítomné krvácanie z nosa. Postupne v priebehu desiatok sekúnd, minút, môže dôjsť k opuchu v tejto oblasti, dokonca môže byť prítomná deformácia, teda vybočenie nosa, t.j. súbor nálezov, ktoré zvyknú byť najčastejšie pri takomto type poranenia. Krvácanie môže byť rôznej intenzity, poznáme prípady, kedy to krvácanie vyslovene je v kvapkách, kvapka po kvapke vypadáva z nosnej dierky. Niekedy je vidno vyslovene prúd krvi, toto krvácanie samozrejme je pozorovateľné v čase, bezprostredne po tom, ako násillie pôsobí, pokiaľ ide o vzhľad potencionálneho útočníka alebo útočiaceho predmetu, na tom nemusí byť nič pozoruhodné, napr. stopy krvi a pod. Nedá sa kvantifikovať aká bola intenzita krvácania. V lekárskej správe je záznam, že krvácanie prebiehalo.

Pokiaľ ide o poškodeného H. J., mechanizmus vzniku poranení – opakované údery priame, tupé násillie päťou alebo čelom. Okrem zlomeniny nosa bol zistený emfizém – nahromadenie vzduchu v podkoží, PN bola 8 – 10 dní, celková doba liečby mohla dosiahnuť 1 mesiac, v obvyklom spôsobe života bol obmedzený najmä bolesťou.

Pokiaľ ide o obmedzenie v obvyklom spôsobe života, vo všeobecnosti z medicínskeho hľadiska mala 30 dní prst opatrený dlahou, nie je možno vykonať riadny úchop. Po 30 dni nastúpila rehabilitácia, stav sa postupne zlepšoval. Je zrejmé, že hneď po sňatí dlahy z prsta, nie je možná priama záťaž. V prípade poškodenej ide o osobu v mladšom veku, po základnej rehabilitácii sa bude hybnosť zlepšovať. Je to

variabilné, niekomu sa môže zlepšiť po 1 týždni, niekomu po 3 týždňoch. Pokiaľ ide o obmedzenie v domácnosti ide o hypotetickú otázku, bežnou činnosťou v domácnosti napomáha, aby sa mäkké tkanivá, napr. šľachy liečili. Nemôže sa vyjadriť, žeby akurát prvý deň po sňatí dlahy mohla uchopiť hrniec s polievku.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, prečítaní listinných dôkazov, z ktorých vychádzal a z ktorých mal preukázané nasledovné.

Zo zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 6) vyplýva, že poškodený pri podávaní trestného oznámenia uviedol, že bol napadnutý pred dverami baru na schodoch, kde ho trikrát udrel čelom do nosa, ktorý mu týmto zlomil. Išlo o chalana 35-40 rokov, svalnatej postavy, mal vystrihané vlasy a zrejme sa poznal s A. B..

Podľa úradného záznamu (č.l. 15,16) poškodený pri vyťažení uviedol, že obžalovaný ho začal napádať spolu s 2 neznámymi osobami a to tak, že mu dal 1-2 údery svojim čelom do čela, neznámy chalán vo veku asi 40 rokov, vyholený, svalnatej postavy mu dal taktiež minimálne jednu ranu do čela, tretí chalán ho držal zozadu, aby sa nemohol brániť. Nevie, kto konkrétne mu zlomil nos, osobne si myslí, že zlomenina nosa nastala úderom čela od A. B..

Poškodená po tom, ako traja neznámy muži, medzi ktorými bol A. B., napadli A. N., do obrany ktorého sa zapojil H. J., ktorého dvaja alebo traja odťahli nabok a začali ho tam rukami udierať, chytila obžalovaného za tričko alebo sveter pod krk a prosila ho, aby prestali, povedal poškodenej nech vypadne a svojou rukou sa poškodenú snažil odsotiť, teda chytil poškodenej ľavú ruku za zápästie, túto jej vykrútil.

Podľa lekárskeho vyjadrení (č.l. 128, 129) poškodená uviedla, že bola napadnutá inou osobou, ťahal ju za ruku, pri čom utrpela zlomeninu stredného III. prsta ľavej ruky.

Poškodený bol napadnutý neznámou osobou, utrpel zlomeninu nosa, podliatiny, pohmoždeniny po tvári, krku okolo očí.

Podľa lekárskeho správ (č.l. 132 - 148) poškodený mal byť napadnutý tromi neznámymi osobami, udieraný pästami a čelom do oblasti tváre a krku, v bezvedomí nebol. Na okolnosti, nie všetko si pamätá, krvácal z nosa. Utrpel fraktúra os nasale, pod stropom orbity vpravo. Pri ošetrení dňa 04.11.2017 uviedol, že bol napadnutý inou známou osobou, udretý čelom do nosa, v bezvedomí nebol, nezvracal.

Poškodená mala byť napadnutá známou osobou, ťahali ju za ruku, sťažuje sa na bolesti 3 prsta ľavej ruky. Rehabilitačná liečba bola ukončená 28.3.2018, po rehabilitačnej liečbe hybnosť zlepšená, bolesti nemá, občas pri zatlačení.

Z úradného záznamu (č.l. 149) vyplýva, že priestory baru M. nie sú monitorované kamerami, ktoré by vyhotovovali záznam.

Zo správy o povesti Mestského úradu Čadca (č.l. 165) vyplýva, že obžalovaný nebol riešený komisiou verejného poriadku.

Podľa Výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 166, 287) obžalovaný má evidované priestupky – porušenie pravidiel cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov GP SR (č.l. 167, 289) obžalovaný bol dvakrát právoplatne odsúdený, jedenkrát bolo voči obžalovanému podmienčne zastavené trestné stíhanie. Vo všetkých prípadoch sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený.

K oslobodzujúcej časti rozsudku

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Obžalovanému je kladené za vinu, že:

dňa 04.11.2017 v čase po 00:30 h v bare M., na ulici H. I. F., okres F., chytil I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. XXX, ktorá ho držala za oblečenie na prsiach a snažila sa o jeho oddelenie od ním napadnutého H. J. a pri tom, ako jej dával ruku preč, I. A. spôsobil zlomeninu stredného článku III. prsta

ľavej ruky bez posunu úlomkov, zasahujúcu do dolného medzičlánkového kĺbu s poruchou zdravia a práceneschopnosťou 7 týždňov, čím mal spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 123 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

(1) Ujmou na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

(2) Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podmienkami ublíženia na zdraví sú:

- a) porucha alebo poškodenie zdravia,
- b) objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania alebo liečenia,
- c) nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom pod pojmom nie na krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní.

Skutočný charakter poruchy alebo poškodenia zdravia sa skúma aj

- a) príznakmi, bolesťami, ťažkosťami poškodeného,
- b) intenzitou a dobou, po ktorú sa tieto prejavovali,
- c) ktorý orgán a ktorá funkcia boli zasiahnuté, resp. narušené.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie.

Následkom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák.

Medzi konaním páchatel'a a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda, že k ublíženiu na zdraví poškodeného došlo práve konaním páchatel'a.

Subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. vyžaduje úmyselné zavinenie a to či už úmysel priamy, alebo úmysel nepriamy, ktoré sa vzťahuje na všetky znaky skutkovej podstaty, teda nielen na konanie, ale aj na objekt, na následok a príčinnú súvislosť a na účinok na hmotnom predmete útoku. Úmyselné zavinenie sa musí vzťahovať aj na následok a účinok na hmotnom predmete útoku.

Úmyselné zavinenie sa musí pri trestnom čine ublíženia na zdraví vzťahovať aj na následok a účinok na hmotnom predmete útoku, aj keď páchatel' si nemusí byť úplne presne vedomý detailov, ktoré spôsobí na hmotnom predmete útoku.

V praxi je pri vyšetrovaní a dokazovaní trestného činu ublíženia na zdraví veľmi dôležité dokazovanie úmyslu páchatel'a, aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, resp. s akým následkom bol uzročený. Na jednej strane rôzne vyjadrenia, ktorých slovný prejav prisľubuje spôsobenie smrti či ťažkej ujmy na zdraví, nemusia byť v tomto smere rozhodujúce, pretože človek často v hneve, namyslenosti alebo len tak povie niečo, čo nemyslí vážne. Dôležitý je skutočný úmysel. Okolnosti subjektívneho charakteru je spravidla možné dokazovať iba nepriamo, z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom. Preto pri dokazovaní skutočného úmyslu je potrebné vychádzať z vonkajších prejavov trestného činu, teda zo samotného spôsobu konania a ďalších okolností prípadu.

Ak ľahostajnosť páchatel'a k tomu, či následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho kladné stanovisko k obojom možnostiam, potom možno dovodzovať jeho uzrokovanie s takým následkom v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. a z hľadiska subjektívnej stránky tak ide o nepriamy úmysel. Stav ľahostajnosti páchatel'a k spôsobeniu ublíženia na zdraví a jeho uzrokovanie s týmto následkom sa dovodzuje najmä s ohľadom na spôsob prevedenia útoku, jeho intenzitu, charakter zbrane, miesto na

tele poškodeného, do ktorého bol útok vedený, ako aj zistenie, že páchateľ nemohol počítať so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla následku na zdraví zabrániť.

Pri zisťovaní subjektívnej stránky trestného činu nie je možné prísť k záveru o alternatívnom vzťahu páchatel'a k zamýšľanému následku, teda nemožno dospieť k záveru, že páchateľ mal buď priamy úmysel, alebo aspoň nepriamy úmysel, forma úmyslu musí byť jasne stanovená (R 31/1998).

Pokiaľ úmysel nesmeruje k ublíženiu na zdraví, ale iba k uskutočneniu tzv. demonštratívneho pokusu prostriedkami, o ktorých páchateľ vie, že nie sú spôsobilé vyvolať taký účinok nemôže ísť ani o pokus trestného činu ublíženia na zdraví pre nedostatok subjektívnej stránky.

K naplneniu trestného činu ublíženia na zdraví nestačí, aby páchateľ úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví. (R 19/1963).

V danom prípade je zrejmé, že došlo ku fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodenou a to tým spôsobom, že poškodená držala obžalovaného za oblečenie pod krkom, pričom obžalovaný sa snažil z jej „zovretia“ dostať tým, že odťahoval jej ruku. Skutočnosť, že obžalovaný sa nachádzal v blízkosti konfliktu mal súd preukázanú nielen z výpovedí svedkov svedčiacich v jeho neprospech, ale aj svedka, svedčiaceho v jeho prospech a to R. S., ktorý uviedol, že keď sa vrátil z WC, videl obžalovaného stáť pri skupine, ktorá mala medzi sebou fyzický konflikt. K ublíženiu na zdraví poškodenej došlo tým, že jej bola odtiahnutá ruka, ktorou mala držať obžalovaného za oblečenie.

Konanie obžalovaného nesmerovalo vôbec k ublíženiu na zdraví poškodenej, z výpovede poškodenej a svedkov je zrejmé, že poškodená držala obžalovaného pod krkom za oblečenie a obžalovaný v snahe vymaniť sa, jej ruku odťahoval, pričom došlo k úrazu poškodenej. Keby mal v úmysle ublížiť na zdraví poškodenej, mohol v útoku na poškodenú pokračovať, pričom po uvoľnení jej ruky v žiadnom fyzickom kontakte s poškodenou nebol.

Súd, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, mal jednoznačne preukázané, že neboli naplnené znaky trestného činu ublíženia na zdraví, nakoľko absentuje subjektívna stránka trestného činu – úmysel obžalovaného. Bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojim konaním nemal ani len nepriamy úmysel ublížiť poškodenej na zdraví.

Na základe vykonaného dokazovania nie je možné skonštatovať, že by došlo ku konaniu, ktoré by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 156 ods. 1 Trestného zákona, ani len v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., pričom súd poukazuje najmä na potrebu preukázania úmyslu páchatel'a k vlastnému ublíženiu na zdraví, nakoľko nestačí, aby páchateľ úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví.

Pri posudzovaní znakov trestného činu ublíženia na zdraví nie je možné sa obmedziť iba na konanie páchatel'a, je potrebné preukázať, že mal v úmysle spôsobiť poškodenému minimálne ublíženie na zdraví, teda následok, ktorý vyžaduje Trestný zákon. Je potrebné preukázať páchatel'ovi aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, resp. s akým následkom bol uzročený.

Podľa názoru súdu odtiahnutím ruky poškodenej, ktorá ho držala za oblečenie, nemal obžalovaný úmysel spôsobiť poškodenej I. A. ublíženie na zdraví. Pokiaľ by úmysel obžalovaného smeroval k tomuto následku, pokračoval by v konaní aj v čase, keď už bola ruka poškodenej odtiahnutá, resp. nedržala obžalovaného za oblečenie, pričom súd poukazuje na fyzické propozície obžalovaného, ktorý je vysoký cca 200 cm, je mohutnej postavy a nič mu nebránilo zaútočiť na poškodenú, čo však nevykonal.

K naplneniu trestného činu ublíženia na zdraví (teraz § 155 a § 156 Trestného zákona) nestačí, aby páchateľ úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví (primerane R 19/1963, R 22/1968).

Pri právnom posudzovaní konania páchatel'a, ktorým útočil proti zdraviu občana, nie je možné vychádzať len z toho, aká ujma na zdraví poškodeného bola týmto útokom spôsobená, ale je treba prihliadať aj k okolnostiam, za akých sa útok stal, akým predmetom bolo zaútočené a aké nebezpečenie pre napadnutého z útoku hrozilo (R 16/1964).

Úmysel páchatel'a spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví nemožno vyvodzovať len z povahy predmetu, ktorým bol vedený útok. Je potrebné zvážiť i ďalšie okolnosti prípadu, ako sú spôsob použitia tohto predmetu, intenzita vedeného úderu a pod. (R 35/1991).

Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky uvedeného trestného činu nepostačuje len zistenie, že páchatel' konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví [teraz § 15 písm. a), resp. b) Trestného zákona]. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, ďalej na to, či a aký predmet páchatel' k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku (primerane R 5/1995 - III).

Záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme (teraz § 15 a § 16 Trestného zákona), je záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska, vrátane priznania obvineného, pokiaľ existuje. So zreteľom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov (teraz § 2 ods. 12 Trestného poriadku) zákon neprikladá a priori žiadnemu dôkazu osobitný význam. Nemožno preto len zo skutočnosti, že obvinený skutok poprel, vyvodiť, že zistenie priameho úmyslu neprichádza do úvahy. Tento úmysel, tak ako iné formy zavinenia, možno zistiť aj na podklade iných dôkazov, nielen z priznania obvineného (primerane R 60/1972).

Podľa § 123 ods. 2, ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona sa ublížením na zdraví na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného; ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je aj porucha zdravia trvajúca dlhší čas; poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení 1To/21/2023 sa zaoberal aj možnosťou, či konaním obžalovaného nebola naplnená skutková podstata aj iných trestných činov, najmä trestného činu ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., resp. výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.:

(1) Kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

a) napadne iného,

b) hanobí štátny symbol,

c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,

d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo

e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Súd opätovne vypočul poškodenú I. A. a tiež znalca H. I. P.. Svedkyňa poškodená objektivizovala podľa svojho subjektívneho názoru obmedzenia v obvyklom spôsobe života na dobu od vzniku poranenia do sňatia dlaha z ruky, podľa jej slov, dovtedy nemohla poriadne nič robiť poranenou rukou, pri domácich prácach a starostlivosti o maloleté dieťa jej pomáhali rodičia. Obmedzovaná bola po dobu 2 mesiacov, pokiaľ mala prst obviazaný.

Z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že najvýznamnejším obmedzujúcim faktorom bola založená dlaha, ktorá bola založená 30 dní, dňa 04.12.2017 bola dlaha odstránená. Poškodená bola najvýznamnejšie obmedzená imobilizáciou prsta a príľahlou časťou hornej končatiny, čo trvalo 30 dní. Následne bola odporučená rehabilitácia, čo zn. že sa stalo hneď. Taktiež z medicínskeho hľadiska treba prihliadať na skutočnosť, že poškodená je praváčka.

Tri v zákone uvedené prvky, ktoré charakterizujú ublíženie na zdraví je potrebné vykladať vo vzájomnej spojitosti a súvislosti a nemožno ich od seba oddeľovať, pretože ide o určenie povahy a závažnosti ujmy na zdraví. Pri posudzovaní, či došlo k ťažkej ujme na zdraví majú význam najmä také skutočnosti, ak je povaha poruchy zdravia, ako bola spôsobená, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán a ktorá funkcia bola narušená, bolestivosť poranenia a jej intenzita, či a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodenej a tiež po akú dlhú dobu bola poškodená vyradená z pracovného procesu, a či a aké lekárske ošetrenie vyžaduje. Je treba zdôrazniť, že posudzovanie každého prípadu musí byť komplexné a prísne individuálne. Ďalej je treba posudzovať, aké problémy mala poškodená a či tieto zodpovedajú lekárskeho nálezu.

Trestný zákon vymedzuje pojem ťažkej ujmy na zdraví dvomi podmienkami, ktoré musia byť splnené zároveň:

- vždy musí ísť o vážnu poruchu zdravia alebo vážne ochorenie
- ujma na zdraví musí zodpovedať aspoň jednému z taxatívne uvedených typov v ustanovení § 123 ods. 3 Tr. zák.

Pre pojem ťažká ujma platia v podstate tie isté kritéria, ako pre výklad pojmu ublíženie na zdraví, pričom rozdiel medzi týmito pojmami spočíva predovšetkým v tom, že pri ťažkej ujme na zdraví musí ísť o vážnu poruchu zdravia alebo vážne ochorenie, a ďalej v tom, že porucha zdravia musí mať dlhšie trvanie, čo zákon v § 123 ods. 3 písm. i) vyjadruje slovami „porucha zdravia trvajúca dlhší čas“.

Otázka, či v konkrétnom prípade ide o niektorý druh ťažkej ujmy na zdraví je otázkou právnou, ktorej riešenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní a v konečnej fáze súdu. Túto otázku avšak súd spravidla rieši na podklade posudku znalca z odboru lekárstvo, nakoľko právne posúdenie jednotlivých typov ťažkej ujmy na zdraví môže spravidla uľahčiť súdno-lekárske hľadiská.

Za dlhší čas súdy považujú vážnu poruchu zdravia alebo vážne ochorenie, ktoré obmedzuje spôsob života poškodenej najmenej po dobu 42 dní. Vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie predovšetkým znamená (na rozdiel od pojmu ublíženie na zdraví) veľmi citelnú ujmu v obvyklom spôsobe života poškodenej (napr. poškodená sa musí pohybovať pomocou bariel a bola výrazne obmedzená vo vykonávaní osobnej hygieny a telesných potrieb, kedy bola odkázaná na čiastočnú pomoc druhej osoby). Ak porucha zdravia je spojená s takými ťažkosťami, ktoré síce trvajú dlhšiu dobu, pričom však poškodenému vážnejšie neprekážajú v jeho povolanií či zamestnaní, ani v obvyklom spôsobe života, nejde o ťažkú ujmu na zdraví (napr. menšie poranenie, ktoré v dôsledku hnisania rany sa zahojí až po dlhšej dobe, alebo bolestivosť po vyliečení poranenia...).

Zlomenina kosti nie je ťažkou ujmom na zdraví, ak nejde pritom o dlhšiu dobu trvajúcu poruchu na zdraví, o poruchu, ktorá má po dlhšiu dobu nie len prechodného rázu nepriaznivý vplyv na normálny spôsob života poškodeného.

Z doplneného dokazovania je zrejmé, že poškodená nebola obmedzená v obvyklom spôsobe života viac ako 6 týždňov, táto skutočnosť vyplýva najmä z výsluchu poškodenej, ktorá výslovne uviedla, že ruku začal používať, keď jej dali dole dlahu. Napriek tomu, že predtým vypovedala, že mala dlahu 2 mesiace, po tom ako bola konfrontovaná tým, že dlaha jej bola sňatá po 30 dňoch (4.12.2017) /viď výpoveď znalca/, uviedla, že bola obmedzovaná po dobu, keď mala dlahu na ruke.

Pokiaľ sa poškodená odvolávala na bolestivosť aj po sňatí dlaha z ruky, s tým, že nemohla riadne uchopiť veci v domácnosti, súd konštatuje a to vzhľadom na skutočnosť, že išlo o poranenie na ľavej ruke, pričom poškodená je podľa svojho vyjadrenia praváčka, že nejde o tak významné obmedzenie v obvyklom spôsobe života, ktoré by kvalifikovalo toto poranenie ako ťažkú ujmu na zdraví.

Vzhľadom na vyššie uvedené a tiež vzhľadom na konštatovanie znalcov, že ide o poranenie ľahkého charakteru, pričom nemožno vychádzať iba zo subjektívneho pocitu poškodenej, ale treba prihliadať aj na medicínske závery znalcov možno konštatovať, že v danom prípade, napriek konštatovanej celkovej dobe liečby 6 až 8 týždňov, na druhej strane s konštatovaným obmedzením v obvyklom spôsobe života

v rozsahu 3 až 5 týždňov (podľa znaleckého posudku) nejde o poranenie, ktoré by bolo ťažkou ujmu na zdraví, keďže nejde o poruchu, ktorá by mala po dlhšiu dobu nie len prechodného rázu nepriaznivý vplyv na normálny spôsob života poškodeného. (za prechodný ráz možno považovať bolesťivosť pri ohýbaní prsta).

Súd rovnako ako v prvom rozsudku konštatuje, že konanie obžalovaného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., nakoľko v danom prípade poškodená I. A. uviedla, že to bola ona, kto chytil obžalovaného za oblečenie pod krkom, pričom obžalovaný jej chytil ruku a šarpal ňou, aby ho pustila, pričom tento mechanizmus vzniku poranenia zodpovedajú aj závery znaleckých posudkov. Nie je teda na mieste ani konštatovanie, že by obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu výtržníctva.

Nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo ku konfliktu, kedy poškodená držala obžalovaného za oblečenie v oblasti krku a obžalovaný aktívnym konaním sa snažil dostať z tohto uchopenia poškodenou, pričom došlo k ublíženiu na zdraví poškodenej, avšak nebolo preukázané, že by obžalovaný konal v úmysle (aspoň nepriamom) a taktiež nebolo preukázané, že by obžalovaný napadol poškodenú, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku 1/ rozsudku a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom.

K odsudzujúcej časti rozsudku

Obžalovanému je kladené za vinu, že:

2/ následne toho istého dňa 04.11.2017 po 00:30 h z priestorov baru M., na ulici H. I. F., okres F., vyviedol H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., M. F. XXXX/XX na schody pred dvere baru, kde ho spoločne s dvomi nestotožnenými osobami fyzicky napádal, a to tak, že mu držali ruky, aby sa nemohol brániť, spoločne ho udierali rukami po tele hlavne do oblastí krku a hlavy, pričom H. J. dostal aj čelom niekoľko rán do oblasti čela, z toho minimálne 1-2 rany dostal od A. B., čím uvedeným konaním H. J. spôsobili zlomeninu nosa v oblasti jeho koreňa zasahujúcu do mäkkých tkanív očnénice vľavo s preniknutím vzduchu do ľavej očnénice, mäkkých častí tváre, krku a pomliaždenie mäkkých častí krku vpredu s prítomnými škrabancami na oboch stranách krku s dobou práceneschopnosti 10 dní,

obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaný od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku popiera.

Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje najmä výpoveď poškodeného H. J. a svedkov H. A., A. N., nepriamo aj výpoveď A. J., v prospech obžalovaného svedčia výpovede svedkov R. L., A. H. G. M.. Na jednej strane svedkovia, priatelia poškodeného vypovedajú, že to bol práve obžalovaný, ktorý udrel poškodeného päšťou a čelom do oblasti tváre, na druhej strane svedkovia svedčiaci v prospech obžalovaného uvádzajú, že obžalovaný nebol účastníkom žiadneho konfliktu.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ak je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku. Vykonané dôkazy zároveň bezpečne preukázali, že skutok spáchal obžalovaný spoločne s ďalšími nestotožnenými osobami a že tento svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Je tomu tak preto, že obžalovaný spolu s ďalšími osobami fyzicky napadol poškodeného a spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali ošetrovanie lekára, liečenie a tiež práceneschopnosť v trvaní 10 dní. Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska zavinenia ako konanie úmyselné, keď obžalovaný jednoznačne a celkom nepochybne chcel svojim konaním poškodenému ublížiť na zdraví a vedel, že keď poškodeného udrie čelom do oblasti tváre tento následok aj spôsobí. Obžalovaný tak konal v priamom úmysle tak ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a) Tr. zák.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový dej tak, že po predchádzajúcom konflikte obžalovaného s I. A. a A. N. došlo k verbálnemu a fyzickému konfliktu medzi poškodeným, obžalovaným

a ďalšími nestotožnenými osobami. Následne došlo k niekoľkým úderom rukami a čelom, a to od obžalovaného a ďalších dvoch osôb. Počas tohto konfliktu utŕžil poškodený aj úder do oblasti nosa, čím utrpel zranenie – zlomeninu nosa v oblasti jeho koreňa zasahujúcu do mäkkých tkanív očnice s preniknutím vzduchu do ľavej očnice, mäkkých častí tváre, krku a pomliaždenie mäkkých častí krku vpredu s prítomnými škrabancami na oboch stranách krku.

Súd nemal dôvod neveriť výpovediam poškodeného a I. A., ktorí jednoznačne ako jedného z útočníkov označili obžalovaného, výpoveď poškodeného je podporená aj výpoveďami svedkov H. A. a A. N.. Skutočnosť, že obžalovaný bol účastníkom konfliktu potvrdila aj svedkyňa H. O., ktorá vypovedala, že obžalovaný držal poškodeného pri tom, ako ho iná osoba udierala. Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, že poškodeného napadli a udierali iné osoby, ktoré označil ako vyhadzovačov, bola vyvrátená vyššie uvedenými výpoveďami svedkov a tiež výpoveďami svedkov P. Q., G. L. a A. J., ktorí potvrdili, že v deň incidentu bezpečnosť v bare zabezpečovali práve G. L. a P. Q..

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že v inkriminovaný deň došlo ku konfliktu medzi poškodeným a obžalovaným.

Obžalovaný počas celého konania (prípravného, aj konania pred súdom) popiera spáchanie skutku, tvrdiac, že poškodeného H. J. neudrel, nebol účastníkom žiadneho konfliktu.

Poškodený H. J. opísal priebeh skutku rovnako v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, jednoznačne a nemenne označil za páchatela skutku obžalovaného. Výpoveď obžalovaného súd považoval za jeho obhajobu, pričom tejto neveril, nakoľko je v rozpore s dôkazmi vykonanými pred súdom.

Je jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, oba trestné činy v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za daného skutkového stavu súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného a jeho konanie posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., nakoľko obžalovaný spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., nakoľko obžalovaný spoločným konaním napadol poškodeného na mieste verejnosti prístupnom.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojim konaním naplnil skutkové podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že je irelevantné, či poranenie poškodenému spôsobil obžalovaný alebo iná nestotožnená osoba, ktorá spolu s obžalovaným poškodeného napádali, nakoľko spolupáchateľa trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. zodpovedajú za celý následok spoločného konania bez ohľadu na okolnosť, aké konkrétne dielčie zranenie bolo spôsobené konkrétnym dielčím útokom toho – ktorého páchatela a tiež bez ohľadu na okolnosť, že bol rozdiel v intenzite konania jednotlivých spolupáchateľov.

Aby išlo o trestný čin, musí ísť o taký zásah do medziľudských vzťahov či zásad slušného správania, ktoré ich narušuje hrubo, to znamená vo zvýšenej miere, pričom nestačia menej závažné, bežné alebo obvyklé prejavy takéhoto rušenia (napr. bežné fyzické strkanie či hlasnejšia výmena názorov).

Pri fyzických napadnutiach treba pri posúdení na základe materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Tr. zák.) brať do úvahy najmä tieto kritériá (a to kumulatívne, ale i jednotlivo):

- a) páchatel použije zbraň, pričom ak použije strelnú alebo bodnú zbraň, a to čo aj iba na účely vyhrážania, musí ísť o trestný čin výtržníctva,
- b) páchatel svoj útok vedie dlhší čas, pričom stačí niekoľko minút, aby šlo o trestný čin výtržníctva,
- c) presila útočníkov voči poškodeným
- d) poškodenému je spôsobená výraznejšia ujma na zdraví

e) samotný spôsob prevedenia útoku pôsobí značne brutálne, aj keď skutočná ujma na zdraví je minimálna.

K tomu, aby bol spáchaný trestný čin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. tak, že páchateľ sa dopustí výtržnosti tým, že napadne iného, musí mať napadnutie iného skutočne povahu výtržnosti, t.j. konanie, závažným spôsobom narušajúce verejný pokoj a poriadok. Preto každé napadnutie, hoci k nemu dôjde verejne alebo na verejnosti prístupnom, nie je nevyhnutne výtržnosť.

Súd sa zaoberal aj tzv. materiálnym korektívom, teda ustanovením § 10 ods. 2 Tr. zák. Z konania obžalovaného a teda opakovanými údermi, resp. držaním poškodeného, aby ho mohol udierať iný nestotožnený páchateľ a následok v podobe zranení, ktoré utrpel poškodený H. J., nemožno vyhodnotiť závažnosť činu ako nepatrnú.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchateľa.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b) Tr. zák.“

1) kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, a hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, potrestá sa odňatím slobody až tri roky.

2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, b) závažnejším spôsobom konania,

V konaní nemal súd preukázané poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti.

Súd teda ukladal trest v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchateľa a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchateľmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa §56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.: (1) Peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchateľovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

(2) Bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchateľa trest odňatia slobody neukladá.

Záver o tom, či nie je nádej, žeby páchateľa bolo možné napraviť alternatívnym trestom nespojeným s odňatím slobody je právnou otázkou, ktorej riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu.

Obligatórne súd zisťoval splnenie podmienok uvedených v ust. § 56 ods. 1 Tr. zák., a síce, že peňažný trest súd neuloží, ak by sa tým zmarila možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom..

Zákonodarca nedefinuje pojem ochrana spoločnosti (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), ani pojem účinná ochrana spoločnosti (§ 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák.) a ani rozdiel medzi týmito pojmami. Práve tu je priestor pre voľné hodnotenie dôkazov jednotlivito i v ich súhrne súdom a pre individuálne úvahy o účele trestu za spáchaný skutok a o páchateľovi, ktorému má byť trest ukladany, na jednej strane a o záujme spoločnosti na ochrane pred trestnými činmi a ich páchateľmi na strane druhej. Nemožno opomenúť ani ďalšie skutočnosti, ktoré majú význam pre trestné sankcie, a to predovšetkým zásadu humánosti a rešpektovania ľudskej dôstojnosti, ako aj pojem proporcionality, ktorý treba spojiť s pojmom spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a ochranou základných práv jednotlivca. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno tiež opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách toho ktorého predpisu, ale najmä vo všadeprítomných relevantných právnych princípoch uznávaných demokratickými právnymi štátmi, medzi ktoré sa zaraďuje aj Slovenská republika.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Keďže obžalovaný svojim konaním spáchal dva trestné činy, súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému A. B. peňažný trest vo výmere 500,- €, ktorý považuje za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie.

Podľa § 57 ods. 3 ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o náhradný trest odňatia slobody v prípade, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil tento vo výmere 15 dní. Teda v prípade, že obžalovaný peňažný trest úmyselne neuhradí, nastáva dôvod pre premenu peňažného trestu na trest nepodmienečný a to vo výmere 15 dní.

Takýto trest súd považuje za zákonný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložený trest plní tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu, je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných postačujúcim.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradit škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v rozsahu 638,- €.

Nakoľko trestným činom obžalovaného bola poškodenému spôsobená škoda, súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenému H. J. škodu v sume 638,40 €, ktorá škoda bola verifikovaná odborným vyjadrením H. A. V..

Nakoľko bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený pre skutok, ktorým mal úmyselne ublížiť na zdraví I. A., súd obligatórne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

v bode 2/ rozsudku

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.